

ANYORANCES

La vida de la llar

*¡Oh, vida de familia; oh, llar tranquila,
rasser anyoradín de ma infantesa!
¡Cóm s' agila mon cór cuan te recórda
en mes hóres crudels de plórs y febra!*

Joseph Iglesias Guirard.

¡Cuánta tendria! ¡Quin capdal de poesia s' en clou en els versos sentits, en les estrófes del mentat escriptor de «La vida de la Llar»!

Rememorar el ambient de la llar, vé a ser lo mateix que marcar en lletres de foc la vida del poble, desde que la força misteriosa del amor ajuntá als hòmens y creá la familia, fins al trágich termi del mond.

La llar es el sagrari de la casa paíral. Allá en sa cambra, el nèn s' acarona al bras de la mare; el pare pásseja, medítant, desgranant el rosari pòch a pòch, o exposant a sa dolça companyera de per vida, ses angúnies o ses projectes. Espurneja el tronch en el fòch, calfánt el peròl del guiso, que fumeja com ínclus qu' emboira, embaumant tota la casa; els chicons preparen son pervindre, llegint els llibres d' escòla; les fadri nes sòmmeñ en dies de pau y amor, en nou casal per elles format, al espill d' aquell que sos pares fundaren, y que ha de abastirles pera sa felicitat.

Recordeu, mes llegidors, la llar de vòstres pares, bé en la casa del poble, bé en el mas o en l' alquería. En les nits calmoses, frèdes y llargues, del ivèrn; en les de vents bramadors, de llamps y tròns, d' aigua de temporal o de grans nevades, ¡cuán agradosa la llar en son caliu, que ajunta els còsos, acarontlos, y aviva els espírits, en ansia de vida, deler y alegría!

Y llegint cuentos, referint chascarillos, lligendes o sosoídos; sopant; torrant castanyes, boniatos, codonys; esclafint monjes de panolla menuda; calfant brull, rosegant llepolies o jugant a les cartes..., se pasa la velada, descansant del quefer del día, fondintse en un sant amor a la casa y a la familia els sers tots que la compònen (amos y criats, fills y pares y agüelos), que mirant per la

prosperitat y avanç de la casa, no pòden oblidar el pervindre y el bienestar del poble, per qui tots, grands y chichs, s' interesen.

Així es que la llar y sa vida vé a ser com el obrador, el llavoratori del amor al poble, de la vera ciutadania, de la vera democracia, aon se va formant el nèn, el jove, el hòme; en una paraula: tota la *célula* social, pera engranarse a la vida colectiva, ferma, fecónda, de la patria valenciana, en ses festes y gestes, en ses anyorances e ilusions, en ses propòsits pera les lluites del present y les esperances del esvenidor.

¡Benehit siga la llar y sa vida!
¡Que no se trenque esta sagrada tradició, que té son símbol, son complement y son remat, alegre, joyós, y aguardat per grands y chichs en la estruendosa y poética nit, véspra de Nadal!

DR. F. CANTÓ.

La centralizació 's separatista

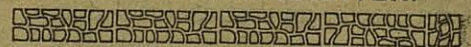
Qui molt parle, molt èrre; lo peix per la boca mór; el que masa prove, no prove rés; veus ací tres veritats enrefrañes que pâ tota la gent son més certes que 'l sòl que 'ns allumeñe. Lo centralisme, sistema que además de no tindremos a conter es eminentment parlaor, més escurridix que una anguila y doble *esplícoteador* que un arrancador de quixals, reunix en son hidròpich ventrell corregits, aumentats y més esquifinyadors que un especulador *de la manteta al coll*, tots los defectes que 'n set pams de llengua y camisa d' once vares fa creure que vól combatre. Particularment la cuestió del separatisme portá contra nosaltres a tabal y donçaina es precisament la malaltia mes grand que 'n llògica més drete que un fús repòrte als honrats ciutadans tant funest mig de govern; millor dit, de desgovernació.

No pot esser manco. Tots aquells que van a dirigir provences diferents en vida, costums, maneres de viure, etc., per necessitat han d' anar allí més que a servir la Patria o a exercitar drets civichs, a assegurar la vida, a no perdre les garrófes, com

se sol dir. Eixes criatures, que moltes *viuen de la ploma* y parlen en llengua diferent sempre o casi sempre de la correnta 'n la localitat clar es que ni servixen a la comarca d' aon son naturals per trobarse ausents, ni tampoch en lo lloch que tenen l' empleu per desconèixer lo género de vida de dit territori. En resum; que gastant estèrilment les energies y costant contributivament lo gasto y la nómina d' ells un bon carrós de sucre del pressupost, mos quedem sense saber palota de la unitat y del progrés; ya que d' ells les aptituts fonamentals del treball y mares del comerç, les idees y adelants, queden malograes per no tindre terra asahoná que les pugue fer fruytificar dins de bon clim; y de consigüent ve l' ausencia de producció tant de l' esperit com de la matèria, lo cual es lo separatisme més grand, perque es lo triuñf del error, de la ignorancia, de la improducció, de la miseria y el separatisme de nóstres energies que devien estar juntes y no separaes del saber, de la ríquea, de la producció y de la veritat.

Per los motius esmentats, front a eixos abusos de poder central y foraster, a d' eixes expoliacions d' energies, hèm de plantar cara; y ya que tenim tants desahogats dins de casa que mos s' emporten una novia tant llustrosa y decent com es la nóstra tèrra, devem, perque aixina mos pertoque, aviarlos d' hasta més allá ab la crida del patriotisme y la vivor de la *unió anticentralista*.

ALMUGÁVER.

Quant més un poble s' estima la llengua propia, més gran és entre els altres i més coses glorioses fa, perquè és més ell mateix.

MARAGALL.

Qui no ama la llengua que parla no s' ama a si mateix. La llengua fa l' home.

SÉNECA.

La tiranía del Estat

«L'absolutisme consistix en la ilimitació jurídica del Poder, y consistix en la invasió de la soberania superior política, en la soberania social. He dit superior y no ho es sempre. La soberania social es la que dona tots los recursos que ara se diuen mijos de Govern, es la que dona tot el poder material, tota la força que la soberania política té el dret d'exigir com mijos necessaris pera governar; pero fóra d'ahí, d'eixé dret que té a exigir, es ella la qu'está somesa a la soberania social, perque la soberania social es la que té el dret de ser ordenada y dirigida.

Y d'esta manera, senyors, se veu que cuand la soberania social se nega en un pòble perque la soberania política l'invadix, comença sempre per les regions, seguix per les comarques y municipis y allega fins les families, y no trocantse ya los drets in-nats del hòme ab un mig d'associació permanent qu'estiga fóra de l'acció del Estat pera son desenroll, dels individus mateixos que queden subjectes a esta red que l'Estat els pára, llavors, identificantse les dos soberanies, naixen els grands socialismes polítichs per l'absorció de tots eixos òrgues.

La confusió de la soberania social y política es la característica de les societats paganes; y esta confusió seguix reinant en los temps moderns y va establintse cada vegada més, ab este acreixement d'atribucions del Estat.

Esta es l'hora en que no ya una sola entitat, una sola corporació, una sola societat natural y d'aquelles que de les naturals se deriven, que no se puga alçar contra el Estat y demanarli per algún róbo d'alguna de ses facultats y seus atributs.

Usurpant-to tot, avasallant-to tot, ha arribat a tindre com drets y delegacions seues, totes les demés persones jurídiques; ha arribat, en fi, a considerarse com l'única persona qu'existix per dret pròpi. Totes les altres existixen ab cèrta manera, per concessió o tolerancia seua.

Aixís, havem vingut a un estat que, dintre del parlamentarisme, es

la fórmula més completa y acabá de la tiranía, pero d'una tiranía sens grandea, d'una tiranía que no té lo cap d'un César que pot ser tallá un día per les ires de la multitud agitada, no; es una tiranía ab una multitud de caps, y no ya pijor tirans que aquells que tenen molts caps; la irresponsabilitat s'òl estar en raó directa del número de persones qu'ejerxixen el mando.»

MELLA.

EL CUENTO DE LA SEMANA

REDEMPCIÓN PRÓLECH

Fon somni; que sempre les ilusions fóren naixcudes d'un somni. Somni a la fi, perque m'ánima poruca tingué qu'esfumarse per dintre les tenebroses cambres d'un tercer pis y, al tornar a eixir reblida de tan melengioses tendreses d'aquell niu d'amor, un bálsem puríssim acaróna mon cós y el somni prengué vida y fon tan víxcuda sa idealitat que ab força l' sento rebatre dintre l'meu pit, batejant per fugir d'esser humá.

I

.....Y allí la viu isolada del mond en cós y esperit.

Erguí al vórer-nos sa esfinge arrogant y unes cuantes paraules de presentació se creuaren. Torná a sentarse, a una indicació meua, front a un vell piano y les ses mans de verje acariciantlo, arrancárent a l'agüelo cadenciosos sóns del Cel qu'inundaren nòstre cór en delitós gojar.

Vivia sóla. De mólt chiqueta l'afició a la música li absorvia tot lo jón y, aixó després, li proporcioná lo mig de poder viure ab modèstia.

Parlarem mes. Una suau y argentada veu anava descubrintla excéptica per excelència. No ab lo excepcionalisme excèntrich y ridicul del pedant, no. Sí, ab lo trist y fret de l'experiència. M'atragué. Se despedirem. La franqueça, senzilleç, e ingenuitat d'un—Esta es sa casa.— me feu tornar asoyint.

II

Era extranya aquella actitud desinqueta de Carmen cuand li parlava d'aimarla.

—Carmen. ¡No 'm vols! ¡No 'm fas cás!

—Tú saps qu'aixó no es cèrt. Però el nòstre carinyo no pot esser may realicat. Deixam. Vesten. No tornes, per Deu.—Contestava desfent el nuch que subjectava 'ls meus braços al seu cóll.

—¿Per qué Carmeta meua? ¿Es que ho duptes? ¿Per qué?

Planívivol suplicava y lo meu prech feria a Carmen qu'en aufegada angunia 's retorcia.

—No me ho preguntes—día—per Deu, per qui mes vullgues ¿Es que no 'm creus? ¡Veus com no me vols! ¿No 's prou que jo ho digue? No, no. May podrás esser ditjós ab mí. Vesten. Deixam.

Altra vegada el maladat y misteriós ¿Per qué? tornava a interposarse ya casi imperatiu emponçonyant-li l'cór com darde envenenat.

S'aixecá de sópte. Febrosa, m'apretá les mans. Aquella fèra mirada 'm feu palideixer.

—Está be. Tú ho vols. puix siga.

Me ho contá tot. Lo de sempre. Una història mil vegades repetida. Amors mentits d'altres temps. Falagueres prometenses no cumplides. Un ramell d'açahar patejat.

Cridava l'fi la relació y no pogué acabarla. Los meus braços inconscients, de nou se li enllançaren y en ells caigué arrollá en queixumbrósos y pronlongats gemechs.

Me paregué tan sincera, tan plena d'arrepentiment la confessió, tan regeneradores ses llarmes, que la viu apareixer als ulls meus, mes pura, més blanca, més verje. Després.....

EPÍLECH

Fon meua pera sempre.

DIEGO PERONA.

Els mapes fan coneixer les fites dels Estats, però no les de les nacions, que surten, al contrari, de la armonia de les llengües.

LEIBNITZ.

VERSOS DE PATRIA

¡Pòbra Patria mía!...

Valencia adorada; cuánta desventura,
 ¡Oh, patria escarnida!, fins a tú t' alcança.
 Lo meu còr rebòta, ferit d' amargura,
 Sens que llunya 's vetja, un raig d' esperança.

¿Cuánd lo tèt llevarás que vuy t' encega
 Y alplegará lo memorable jòrn
 En que jáfes l' alserp que te rosega
 Y alçar púgues, altívola, lo fron?

¡Pòbra Valencia; fiòr de rosella!
 ¿Cuánd ta ferida hi será atenuada,
 Y ta sentida y justa querella
 Per tots los hòms hi será 'scoltada?

¿Cuánd llançarà 'l bronce al vent
 Lo fòsch gemech de lluitança,
 Y a un crit desgarrát, valent,
 exigirem deslliurança?

¡Ja la campana sòna!
 ¿No sentiú com retròna
 Lo crit d' alenta-ment?
 ¡Lluitém, valenciáns, lluitém!
 Lo día es al-ribat
 Que haveu tan desitjat.
 La bandera issolada
 Que ne 's arraconada,
 Ab fermeça aixequém.
 ¡¡Aném a la victòria, valencians, aném!!

FRANCESCH ALLOZA.

SECCIÓ ARTÍSTICA

Anglada Camarasa

VEU DE LA PLANA, fiel al seu esperit de crítica y divulgació, associat al ideal regionaliste, creu un deure publicar unes observacions sobre l' art d' Anglada, per la intel·ligent atenció que mereix.

A d' aquestes, seguirán altres sobre País, Sanchis, Ribalta, Porear, Forés, Molá, etc.

Será un módo de iniciar l' atenció artística.

La crítica no consistix en fallar sobre el mérit de les óbres, ni en adressar als artistes sobre determinaes orientacions. Es mes laudable aquella qu' enriquix els punts de vista del públich, adiestrantlo pera l' emoció, fentli sentir l' óbra d' art qu' es el millor módo de compéndrela.

La verdadera crítica s' ha dit moltes vòltes qu' es una sacerdocí, y sa misió, com la del sacerdocí, te dos ordens de funcions: de un costat la hermenéutica o interpretació, que fa asequibles pera tots el texto sagrat; en aqueste cás, l' obra d' art; y del altre, la preparació espiritual del pòble pera rèbre 'n eficacia el sentit de la divina paraula. El bon sacerdot no juçgue, ame y predique l' amor. Perque ame, n' enten y al predicar l' amor vòl que tots n' entenguen. La crítica deu ser, puix, apologética y d' apostolat. Les metàfores qu' empleen alguns crítichs y alusions que fan, son mes profitoses y executives pera l' educació estética que doctorals crítiques y erudits tratats.

La crítica espanyola ha mostrat dos opinions del art *angladesch*. La primera opinió favorable a Anglada, ha celebrat quatre conferencies en l' Ateneu de Madrit, per els crítichs y lliretats; Francésch Doménech, Valle Inclán y García Sanchis. La segón ha evocat a Velázquez y Goya, declarant que la pintura Anglada es el timo mes grand qu' es puga donar en pintura.

Si mos atenem a la definició que donen alguns de que l' Art es la imitació fiel y real de la naturaleza; l' art

Demaneu

TINTES---ALFA

	3'50	2	1'25	0'75	30	
Blava-negra-fixa	Litro	1/2	1/4	1/8	Curtin	DE VENTA EN LLIBRERIES Y PAPELERIES
Blava-negra copiar)						
Violeta negra copiar)	4'25	2'50	1'75	1'25	35	

d' Anglada serà, sí, un timo. Pero prenent com a modello lo que del Art diuen Zuloaga y Gabriel d' Annuzzio.—Entench per Art, tot allò que produix emoció.—El Art es, puix, la representació d' allò que un sutil analiste denominá audaçment *pensament ennoblit de la naturalesa*. L' Art es la simplificació de les línees. El grand artiste en un simplificador,—La piuntira d' Anglada Camarasa no sòls produix en nosaltres emoció, sino que aquesta es una emoció nòva; la que incie la exaltació frenética del color, fins un extrem casi ditiràmich. Y no es que Anglada tingue com a seua la norma de Joaquín Mir,—el color per el color mateix—No. Li preocupe además del color la forma, la actitud, la composició. Ara que tot está supeditat a la idea color y desde aqueste punt de vista produix.

No done importancia a la figura humana, es pera ell un element mes de composició; trate igual un cap de femení que una flor de mantó filipí, pera la seua pintura apenes si existix la calitat. Es la seua, una técnica compleja de molta *cuina*; de una serie d' empastes y veladures que de tant excessivament brillant alguna vegá s' enterbole. Pinte moltes vegaes de nit en llums artificials qu' ell combina e idee; y els seus cuadros de grand aparato, tenen casi sempre per escenari les regions espanyoles de mes llum, Andalucía y Valencia.

Peguem un rodeig per aquesta «Mariposa de noche» rica de materia y expresió, y mos farem càrrech d' hasta quin punt l' art d' Anglada es grand art. Aquesta figura femenina que ací s' aixeca dolçament, te un vigor de color enorme y una simplicitat algo arcaica, algo parisina. Aquest' atra «Gitana del cántaro», quin moviment de decoració mos

dixe; en ella se concentre tota una raça, tota una flor de joventut. Pero els nostres ulls no se paren a estudiar la colocació ni l' orde de les figures, els baste la emoció del color que ací ho ompli tot, es el principi y el fi; mos semble—y el pintor aixó persequix—marfil, mayòliques, fruits madurs, raigs de sol, de lluna, tapiços orientals, joyes preuaes; es una procesó de riquesa y esplendor; unes notes sóbries y absolutes, colocaes en el camp de la decoració, perque Anglada Camarasa es assó ans que res; un gran decorador.

Lo seu art conste d' elements orientals y s' apropa a la manera alemana en una de les seues fasses últimes.

Emplee 'ls colors mes oposts, les entonacions mes variaes y contraries; corre per la seua pintura tota la escala cromática. Pase de una «Dama negra» densa, en la que predominen els negres tous opacos a una «Novia valenciana» tratá en tintes clares y diáfanes, en coloracions ténues y suaus.

Havem dit ya que lo seu cànón es la decoració, a ella s' atén, donant-mos una classe de pintura nòva en Espanya. Serie d' armonies policromes que se desgranen com al compás de una música eufónica, en dies de sól, de llum brava que tenen tota la potencia y varietat del matiç espanyol.

Un autor francès, diu, qu' en lo mond se viu sempre embriagat de algo; amor, virtut, vici... Hermen Anglada Camarasa, viu constantment embriagat de color y brillanteç. Y no es poch.

GRECO.

La torná de la Colonia escolar

Ya están entre nosaltres els nens que, per un mes, gojaren de les sanes alegries d' una naturalesa vigorosa, espléndida en llums, colors y virtuts preservatives de possibles malalties. Ya están ací, al costat de les falde de les mares. Benvinguts siguen. Cuidats per la ben orientá direcció del digne Inspector Sr. Senent, acompanyat del cult personal a les seues òrdes, pòrten en les galtes el bes del sól, en els ulls el recòrt de bones hòres pasaes ab dolçor y felicitat, el recòrt d' hermosos panorames y en la sanch gèrmens de milloració física. Son ánima ve repleta de costums nòves, senzilles, sanes; de consells que guardarán eternament, de caricies que sempre agrahirán y de regals que may quedarán en l' olvit.

El petit eixèrcit ve mes fòrt, millor preparat pera la tasca pesá de la escola. Sa llavor serà mes profitosa, s' atenció mes intensa y el resultat, per lo tant, mes satisfactòri.

Ben vinguts siguen els nens de la Colonia.

Y ara parlarem un pòch alrededor d' este tema. Sabém que les dignes autoritats d' Instrucció pública vòlen ampliar esta obra benemèrita. Sabém que s' está tractant seriament de Colonies marítimes, banys de mar, etc. Sabém que 'l popular y estimat Governador d' esta provincia ha escrit cartes, invitacions, oficis a les persones adineraes de Castelló y amants de la cultura. Sabém d' algunes contestacions pero sòls parlarem, per ara, d' una. El Sr. Izquierdo se dirigi al estimat amich En Gaetà Huguet y este senyor ha fet oferiments que l' honren en grand mane-

ra. Y ara mos preguntem nosaltres. ¿Qué hi ha d'aquell projecte de gimnasi escolar que 'l señor En Gaetà Huguet, espontáneament oferí als nens de Castelló? ¿Fins cuand han d'esperar estos a que tal òbra, hui en projecte, siga realitat? ¿Per qué se perjudica en tan alt grau a la infantesa? Esperem que, a qui li pertòque, conteste a estes preguntes, no per ser nòstres, sino perque reflejen la preocupació general. Fins nosaltres han alplegat remòrs desagradables, que no volèm creure. Fins nosaltres ha arriuat que se projectava cèrta ampliació de la fàbrica municipal de llum contra els lligítims interesos dels nens y la voluntat del generós donant. Creem qu' este projecte desastrós no prosperará. Y estém, finalment, segurs que, ab els oferiments del senyor En Gaetà Huguet, el sospirat gimnasi escolar, obra meritísima que honraría a nòstre pòble, dins y fóra d' ací, será pronte una realitat, ya que lo mes difícil es conseguit y sòls falta ara una rècta y bóna voluntat de que dit gimnasi siga una falagadora realitat.

CONCURS

VEU DE LA PLANA óbri lo següent concurs de cuentos, al que hi podrán çoncursar tots cuants ho desitjen, adaptanse a aquestes basses:

- 1.ª Els cuentos deurán hi esser naturalment, escrits en valenciá.
- 2.^{on} Al premiar los trevalls, se tindrà 'n comptar no sòls lo mèrit relatiu, sino l' absolut del mateixos.
- 3.ª Tots els cuentos, deurán ser per fórza originals e inédits.
- 4.ª Deurán constar de sis cuartilles com a mínimum y huit, com a máxim.
- 5.ª Los trevalls se presentarán sense firma ni indicació alguna d' autor y deurán ser acompanyats d' un plech tancát que continga lo nom y domicili del autor. En lo sobre escrit, deurán portar lo mateix lema y títol del treball.
- 6.ª Lo terme de presentació dels trevalls que s' envien al Concurs, finirá lo día 15 d' Octubre, divent per lo tant, ser presentats los trevalls

avans de lo dit terme, en lo casal regionaliste, dirigits al director de VEU DE LA PLANA.

7.ª Tots los trevalls no premiats, s' inutilizarán, sense obrirlos, la nit del fallo.

Hi-haurá un premit, consistent en un objècte d' art, y publicació del retrato o caricatura del autor premitat, a elecció del mateix, y dos accesits, quins trevalls, hi serán publicats en VEU DE LA PLANA.

Lo Jurat, será format per persones competents.

COMENTARIS

Mentres els regionalistes organicen la seva excursió política per el nord d'Espanya, els radicals barcelonins aguicen el seu famós lleó *hispano*, aquell lleó patriòtich que fan sortir a les grans solemnitats, per a bramular dicteris i penjaments contra els regionalistes, i fer creure als habitants de totes les regions, que la fera enfurida i disposta a fer un estropici, es el lleó espanyol.

¡I que té de ser el lleó espanyol; el lleó radical de guardarropía! El veritable, l'autèntic lleó espanyol, está ab els regionalistes. Aqueix lleó ridicol, és una disfressa, com aquell de la faula, que un cop treta la pell ab que 's cobria, resultarà ser un burro.

En Romanones está trist. En Romanones veu ab recança com Valencia es va inclinant del costat de Catalunya, del *Principado*, i es glatteix.

Al comte de Romanones li passa com aquell que essent estimat per una minyona, es complau fent-li les mil picardies. Vingué un día que un altre fadrí amable i garrít li feu l' amor a la doncella, i ella, está clar, se'n aná ab èll, deixant ab tres pams de nas a l'altre festejador.

—¡Ingrata, infel! — cridava l'aimant abandonat. ¡I tant com te volia! Que és lo que Romanones deu dir en la seva tristesa:

—¡Ai! Valencia s'en va ab el calalá. ¡Què hi farem! ¡Coses del temps! ¡I tan com yo l'estimava!

En Romanones ha estat malalt. ¡Pobre senyor, sí que ho sentim! Segóns ha manifestat a pesar de fer llit, conferenciava ab els seus ministres, perque en el cap no hi té res.

D' aixó ya fa temps que ens en havíem adonat.

(De La Piula).

Ab motiu d' unes petites averies en la maquinaria, no ha pogut eixir VEU DE LA PLANA ab la deguda puntualitat. A tots demanem disculpen lo retrás.

ADMINISTRACIÓ

CORRÉU

E. P. U., Valencia.—El sonet «Valenciá»... sentim no poderlo publicar, puix adolix de faltes greus. Envíe altra cosa y ab molt de gust.

Violeta Clavell, Valencia.—Anem a complaurel.

«Tinch un camp sembrat de clavells y ausells».

¿Sís? Puix que tinga bóna collita.

F. G., Valencia.—Se publica. Agrahidíssims a la deferencia que mos guarda.

S. D. T., Valencia.—Mercés per el seu envío. Després de llegir les cuartilles procurarem contestarli per lletra.

G. S., Valencia.—Conforme. Se publicarà. La seua subscripció finix este mes.

E. M. Valencia.—Rebut giro postal.

J. B. B., Barcelona.—Se publicarà el número vinent. Procure estiga en ésta l' original el dimecres a mes tardar.

Queden per contestar varies lletres.

Vi de taula excelent y acreditat, trovareu en la tenda del «Morito».

Demanu CHAMPAGNETTE y voreu que perfectament vos senta lo dinar.

Lluís Catalán a l'40 botella.

Castelló: Imp. J. Barberá

Línea de Vapors

TINTORÉ

BARCELONA

Servici llixe y semanal entre Castelló y Barcelona

PER LO MAGNIFICH VAPOR

TIRSO

Travesia rápida.—Llum eléctrica en tot lo barco.—
Telegrafia sens fils. — EXIDES: De Castelló, Dumenge 11
matí. — De Barcelona, Dimats vesprá. La càrrega s' ad-
met en Barcelona, el dilluns; en Castelló, el dimecres.

Pera informes a Domenech Cert S/A, Plaza de la Paz, 3

CASTELLÓ

Paseig Colón, 11.—BARCELONA

Llibrería Religiosa-Escolar

DE

FRANCESCH SOLER

Nou y modern establiment. Material de debuix y es-
critori. Llibres de texto pera escoles y demés objectes ab
la matjor economia posible.

5, Colón, 5

Droguería

LA ARAGONESA

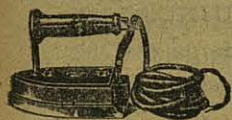
= DE =

:: **Lluís Gomez Molinos** ::

64, Colón, 64.—CASTELLÓ

Complet surtit en perfumería del pais y extranjer. Dro-
gues, Colors, Barnisos, Pincells, Articles fotografichs y ma-
quinaries.

Venta exclusiva de Alcohol SOL y Colonia ESA

Lampistería

DE

PERE FECED

Immens surtit en aparatos pera gabinet, saló y mentjaor

Ventiladors, Planches, Cazos y Contadors eléctrichs

Lámpares de Filament metálich de 5 a 50 bujies

González Chermá, 78

CASTELLÓ

TRANSPORTS GENERALS

DE

Joseph Sanchis Prats

Facturació pera tots els punts d' Espanya
y Estranger. Servici combinad de domicili
a domicili.

Acarreos y Mensatjerías.

Alloza, 69.—Castelló

Eduard Viciano

Confecció de manteletes d' estiu de tots
els preus. Gran surtit en adorns pera les
mateixes, en tül y pasamanería.

Esta casa adapta sons patrons al estil de
cada poble.

Preus especials pera la reventa.

Caballers y Colón.

Panyería y Sastrería

DE

Antoni Soliva

Altes novetats en géneros pera caballer
ressibits pera la present temporá.

Confecció esmerá y preus economichs

Colón, 11.—Castelló

Diu BUSUTIL

que tots els elegants compren en sa casa. ¿Sabéu per qué?
perque **BUSUTIL** es el que ven mes ba-
rato, te més surtit de modes y se contenta en que el seus
compradors estiguen contens encara que pergue.

Moderna y Lujosa Confitería y Pastissería

DE

Vicènt Blasco

Especialitat en tortaes «Mokas» ramillets y dolços de
fruita.

González Chermá, 56

LA PRIMITIVA

Droguería y Comestibles

Gran surtit en Drogues, Perfumería, Broches y Pintu-
res metáliches pera fondos de barcos, de la acreditá mar-
ca OVELING.

Complet surtid en tot lo ram de Ultramarins.

Cafés tostats diariament.

Vicent Calatayud

Canalejas, 11 --GRAU DE CASTELLÓ

VACANT

TOS... TOS... TOS...

Les PASTILLES MONSERRAT curen tóta afecció del sistema respiratori, tos, bronquitis, asma, dengue y catarros, per crònics que siguen.

Venta en Farmacies y centres de especifichs. En Castelló
FARMACIA DE JOAN A. PASCUAL, San Félix

BAR INGLÉS

Establiment reformat a la moderna. Servici esmerat. Sopars pera eixides de teatre y cine.
Cerveces y eixarops del país y estrangers.

Domingo Montesinos

González Chermá, 42

Casa de SANCHO GERMAN

(SUCESORS DE ENRICH TÀRREGA)

Gran surtit en comestibles fins y en tots los géneros concernients al ram de

ULTRAMARINS

Diariament resibim los millors articles indicats pera la present época.

Depositari exclusiu de la Cerveza Petry

36, Plaça de la CONSTITUCIÓ, 36

Sabateria

DE

JAUME GONZALEZ

Calçats de última novetat. Especialitat en el calçat a la mida.

Inmens surtit en calçats de lujo.

20, Ensenyanza 20

"LAS CUATRO ESQUINAS"

Droguería de

JOSEPH ROYO

Perfumería, Drogues, Articles fotografichs.

BAR FORNOS

Café extra, Vermouth Torino, Eixarops, Licors de los millors marques, Cerveces del país y estrangeres.
Depositari exclusiu del SIDRAL TEIXIDÓ.

Joseph Segarra

G. Chermá, 84 — Castelló

Transports de totes classes

Máquines, calderes, y ferros per tonellaes. Conductor especial y embalaor de mobles.

J. VIDAL Y FIGGS

Pi y Margall, 57 y Obelisco, 8.—Castelló

Les millors
MAQUINES
de
COSIR
son les
máquines
"Pfaff,"

DE

Antoni Mercé

COLÓN, 64

CASTELLO

BASAR DE FERRETERÍA Y QUINCALLA

Especialitat en objectes pera regals y de peixca.

Lo millor surtit en palmitos pera la present época.

Emili Martí.—Colón, 27

Automóviles Castellonesos d' Alquiler || Garage: Lluís Vives y E. Viciano

Construcció, alquiler y reparació de BICICLETAS. Automóviles de propietat.
Grands facilitats, casilles independents, llavaor y fosos. Stock Michelin.

RUSSELL ECROYD NEILD

Nou y grand taller, Lluís Vives, 12 al 20 y Escultor, Viciano 14 al 26.—CASTELLÓ

